

Nem háborúzni, dolgozni és megélni akarunk!

Forró a közhangulat, egymást érik a demonstrációk, utcára vonul az egészségügy, az oktatás ügyének képviselőit számos civil szerveződés és érdekképviselet, riadt tekintetű teheneket hajtanak végig Budapest utcáin a tejtermelők, védjük a Városliget fáit és a devizakárosultaktól hangos a Nyugati tér... Sorolhatnánk még a számtalan „ügyet”, amelyekért kisebb-nagyobb tömegek mozdulnak meg, akikkel szolidárisak vagyunk.

Látványos lenne, talán könnyebb út is, engedve a postások joggal felhorgadt indulatainak, ügyünket most az utcára vinni, vagy sztrájkjal válaszolni a kialakult helyzetre. De vajon célravezető is? A felelősség mást tanácsol. Mert felelősek vagyunk nem csak a posta, a postások jövőjéért, a kitűzött célok eléréséért, de a jelenért, a megélhetésért is.

Ez most számunkra nem a tüntetés és a sztrájk, hanem a tárgyalások ideje. Felkészülten, tények és adatok birtokában, azokat felelősséggel kezelve kell most leülnünk a tárgyalóasztalhoz, értetek, magunkért, a postáért. És ezután is van még közbenső lépés, mielőtt a végső eszközökhöz nyúlnánk.

Nem óvatosan, de megfontoltan, nem megalkudva, de kompromisszumokra készen kell cselekednünk annak érdekében, hogy célhoz érjünk: hogy megőrizhessünk minél több munkahelyet, hogy rendezésre kerüljenek végre a megalázóan alacsony bérek, hogy úgy és annyit dolgozzunk, ahogyan munkavégzésünket szabályozzák és amennyiért bért kapunk!

Őrizzük meg a munkabékét, amíg lehetséges! Ha nem megy másként, akkor majd közös fellépésre hívunk Benneteket! Addig is tartsuk szárazon a puskaport.

Budapest, 2016. április 12.